

kan man forhandle om de Forandringer i den, man anser hensigtsmæssige. Jeg skal i den Henseende bemærke, at selv om man ikke kan gaa ind paa Brændevinsstatten, maa det anerkjendes, at der er en Anledning til at forandre det System, hvorefter Brændevinsstatten opkræves. Hvad Alskatten angaar, da ere mine Betænkneligheder de samme som dem, den erede Forslagsstiller, det erede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har, som iøvrigt har stillet Alskatten i Udfigt. Jeg nærer nogen Tvivl, om der ikke er forbundet visse praktiske Ulemper ved at lægge Skat paa bairisk Al, og jeg tror egentlig, den høitærede Finantsminister deler disse Betænkneligheder. Sagen foreligger saaledes ganske simpelt: Regjeringen har det i sin Haand ved at gjøre et Skridt, hvortil den efter min Formening og, som jeg tror, efter de Allerflestes Formening, er bunden ved Tro og Love, at kunne faae sin Willie igjennem, og saa staa vi med frie Hænder fra begge Sider til næste Mar. Det vilde være mig hjært, om den høitærede Conseilspræsident, hvis han kunde gaa ind paa Forslaget, vilde nikke, men hvis han ikke gaar ind paa det, saa maa han paa ingen Maade ryste paa Hovedet; thi jeg beder ham om vel at overveie det. Han kan være forsikkret om, at der i dette Forslag ikke er Spor af nogen politisk Uvillie mod den ene eller den anden Side; der er kun Duffet om dog endelig at faae Skibet flot, saa at vi virkelig kunne faae udrettet Noget. Iøvrigt opfatter jeg ikke ganske Landstingets Stilling paa samme Maade som den høitærede Finantsminister. Jeg tror, at Landstinget vil stille sig en hel Del mere velvilligt til Fleraltets Forslag, end den høitærede Minister har ment. Naar det er foreslaaet af Fleraltet, at der skal finde Toldnedsettelse Sted, og at der ved disse Toldnedsettelse ikke skal ydes en Kompensation for det, som Krigsstatten andrager, saa er denne Tanke ikke Folkethingets, den er Landstingets egen. I Landstinget selv er den tidligere først fremført af et indflydelsesrigt Medlem; der er den først fremført. Vi have kun knæsat et af Landstingets Børn, og naar derfor det ser sit eget Barn vende tilbage til sig, skulde det dog være underligt, om det vilde modtage det med nogen Uvillie. Men naar først det er indrømmet, forekommer det mig, at, hvad der iøvrigt findes i Fleraltets Forslag, kan være Gjenstand for Endringer. Man kan vel ønske en eller anden Forandring i det, men sandelig, man kan ikke tale saaledes om det, at man ikke skulde kunne røre ved det uden med en Ildtang. Der kan være Tale om, hvorvidt det Tab, der lides ved den spanske Handelstraktat, skal

gaa hen uden Kompensation. Og saa er der deri den nye Side, som har tiltalt mig i høi Grad, jeg veed ikke, hvorvidt den vil tiltale Landstinget, at man fastsætter Toldindtægten til et vist Maximum, og naar den overskrider dette Maximum, lader en Række Nedsettelse finde Sted. Man kan tvistes om, der kan være forskellige Meninger om dette Maximums Størrelse, om det skal være 24 eller 25 Millioner eller endnu høiere. Forskjellige Endringer, som jeg finder meget hensigtsmæssige, ere jo ogsaa anthydede dels af Mindretallets Ordfører, dels af den erede Minister. At dette kan altsaa være Gjenstand for Overveieelse. Hvis Finantsministeren blot, om han ikke vil tage Ledelsen i sin Haand, vil forholde sig passiv, blot vil sige, at hvad Thingene kunde blive enige om, det tror ogsaa han, at han vil kunne slutte sig til, altsaa indtage en mere passiv eller neutral Stilling, saa tvivler jeg ikke om, at begge Thingene vilde kunne blive enige, om ikke strax, saa ved nærmere Forhandling, men hvis den høitærede Finantsminister derimod vil hidse det ene Thing imod det andet, da er der efter den dybe Hengivenhed, som Landstinget nærer for Ministeriet, ikke Udfigt til, at der vil komme Noget ud af denne Sag.

Snel: Efter at den forelagte Traktat paa en Maade er bleven indrammet i Toldlovsforslaget, har Opmærksomheden været noget bortledt fra selve Traktaten, hvilket kan være ganske naturligt. Man har beffæstiget sig mere med Rammen end med selve Indholdet. Jeg rettede, da jeg sidst havde Ordet, en Forepørgsel til den høie Regjering om Betydningen, Rækkevidden af denne Traktat. Den høitærede Minister vilde ikke give mig andre Oplysninger end dem, som staa i Betænkningen — det er saa godt som ingen — og den høitærede Minister mente heller ikke, at det vilde have nogen særdeles stor Betydning, om Traktaten strax havde til Følge, at andre Stater end Spanien kom til at nyde Godt deraf. Jeg er af den modsatte Mening, og navnlig maa man, naar man staaar paa det Standpunkt som den høitærede Minister, absolut tillægge dette Moment en ikke ringe Betydning. Det vil erindres, at Traktaten kun er sluttet for 3 Mar, og der er af Ministeren her idtalt det Haab, at Traktatbevægelsen i Europa vilde være forbi, naar disse 3 Mar ere omme, saa at der ikke vilde kunne blive Tale om Fornyelse af denne Traktat eller Stiftelse af andre lignende Traktater med andre Nationer. Jeg vil kun tillade mig, da jeg ikke holder af at stemme i Blinde — jeg ønsker fuld